

fig, idet jeg finder, at det er et moderat Forslag, der er forelagt. Den ærede Forslagsstiller udtalte, da han forelagde Forslaget, at han vilde række mig en imødekommende Gaand. Jeg erkjender, at dette ikke er bar Tale, men at der virkelig i hans Forslag paa forskjellig Maade er imødekommende Mulighed for at faae en Løbslov igjennem, saa at jeg ikke skal vise denne Gaand tilbage hverken her, eller saa ofte den bydes mig. Jeg vil imidlertid strax sige, at jeg ikke tror, at hans Smødekommene er stor nok til at faae det Resultat ud, som saa vel han, Thingets andre Medlemmer, Landsthinget, som jeg ønsker, nemlig i alt Fald at faae sjer-net nogle af de — hvad skal jeg kalde dem — Pletter, Ulemper, der ere ved den nuværende Løbslov paa Grund af, at Omsætningen er løben fra den. Dertil skal jeg med Fornøielse række mig saa langt, som jeg formaar. Forskjellige ærede Talere have talt om, at de sands, at den finant-sielle Stilling meget godt kunde tillade en saa betydelig Afgang som den, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg tillader mig i den Henseende at minde de Herrer om, at jeg ved Finantslovens Forelæggelse udtrykkelig sagde, at man nu havde faaet Reserverfonden bragt saa dybt ned, og i alt Fald med de Forpligtelser, der allerede hvilede paa den, nu vilde bringe den saa dybt ned, at jeg for mit Vedkommende nærede Betænkelse ved at bringe den endnu dybere ned ved at lade den bi-drage til Aarets løbende Udgifter eller, om man hellere vil, dække de løbende Mindreindtægter. Det vil jo nemlig vides, at naar de Byrder, som Reserverfonden har til de bestaaende Aar, ere dækkede, vil den ikke engang udgjøre eet Aars Statsindtægter; den vil nemlig kun udgjøre omtrent 20 Mil-lioner, og under dette antager jeg ikke, at man ret let i rolige Tider bør bringe den ned. Jeg har sagt, mine Herrer! at den finansielle Tilstand ikke kan taale det, og jeg ønsker et Dieblit at drøle derved, fordi jeg der igjennem vil søge at forklare, hvad man maatte vil finde modsigende, at min ærede Formænd har kunnet foreslaa en Løbsnedførelse, som jeg havde nogen Betænkelse ved at gaa ind paa. Man maa jo nemlig slet ikke overse, at om ogsaa Løbsindtægterne stige og ere flegne, saa ere Statsudgifterne heller ikke bag efter til at stige, og navnlig vil man ikke kunne lufte sine Dine for, at der rundt omkring gjøres ganske overordentlige Fordringer, er en ganske overordentlig Opfindsomhed med Hensyn til offentlige Arbejder, som man alle ønsker at have Stats-tilskud til. Min ærede Formænd havde ingen Tro til, at adskillige af de Baner, som der ved Lovén af 1873 var givet Samtykke til, virkelig vilde blive realiserede. Nu staa vi imidlertid lige over for dem realiserede og alle med Fordring paa et temmeligt betydeligt Tilskud. Der vil i Aar blive foreslaaet en Bane, som jeg heller ikke tviv-ler om, at det er i Statens Interesse foruden i de Vedkommendes egen Interesse at fremme, og den

vil gjøre et Krav til Statskassen paa 1 Million. Jeg taler ikke om de Krav, som man, hvorledes man end vil stille sig, ikke længe kan afvise, nemlig til Befæstningsvæsenet, desuden er der mang-foldige andre Krav, som stilles til Statskassen, og jeg vil derfor for mit Vedkommende anse det for uforvarligt at give Afkald paa flere Millioner, saa længe man ikke har dem tilovers i sin Lomme. Nu har ganske vist den ærede Forslagsstiller sagt os, at han ikke befrugter nogen egentlig Nedgang i Løbsindtægterne ved sine Forslag, idet han mener, at selv om de maatte siges i Diebliffet — at ville medføre en Nedgang af $1\frac{1}{4}$ Million, — jeg til-lader mig at sige $1\frac{1}{2}$ Million — ville Ind-tægterne let igjen voge op ved den større Ind-førsel. Det er allerede sagt den ærede Forslags-stiller, hvad jeg ogsaa tillader mig at gjentage, at denne Sætning i sin Almindelighed ikke er rigtig. Det kommer ganske an paa, paa hvilke Positioner man vil gjøre disse Indtægtsnedførelser, om disse virkelig ville være af den Bestaafenhed, at de ville frembringe en yderligere Indførsel, lige som det kommer an paa, om ikke den Forhøielse, man til Erstatning vil foretage i forskjellige Positioner, ikke maa siges at være fuldstændig problematisk. Jeg skal senere komme ind derpaa. Det er i alt Fald ikke Noget, Finantsministeren kan stole paa, at han vil faae dækket saa betydelige Beløb, som det ærede Medlem forudsætter, naar han ser paa de Varer, som der er foreslaaet, og som det ærede Medlem mente, at man kunde sætte i høiere Løb. Det er i det Hele vanstelt at udtale sig om de enkelte Positioner, efter at de Herrer have hørt det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger); thi han tog saa at sige Bødet ud af Munden paa Finantsministeren. Men da der ikke desto mindre dog er kommen Indsigelser frem, navnlig fra det ærede Medlem, som staa lige over for mig (Holm), mod hans Indvendinger imod Værdisystemet paa Manufak-turvarer, vil jeg sige, at dette ogsaa efter min Formening er den mørkeste Skygge i hele Lovfor-slaget. Det kan ikke hjelpe at tro paa, at Folk ere saa overmaade samvittighedsfulde lige over for Skatter og navnlig lige over for Løb, thi, mine Herrer, Erfaringen viser, at det ikke er saa. En-hver søger at gjøre sig saa lidt afhængig af Løbs-satserne, som det overhovedet er muligt, og som man anser det for klogt og forsigtigt at gjøre. De Varer, der saaledes kunne være, have en ganske overordentlig Betydning, navnlig lige over for Manufakturvarer og lige over for en saa stor Portion, bestaaende af de mest forskjellige Ting som netop dem, som der her er Spørgsmaal om at ville anfætte efter Værdi. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har allerede nævnt de praktiske Vansteligheeder, som stille sig i Veien derfor; men, da det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) ikke rigtig har villet